

samožu; žonuj schitku moju Prožu, moju Wjeru pošyln ſMožu; Bydž tñ pschimni pschezo ſam, hacž ja pschindu fNebeſam.

98. To Čjelo zemij porebacž ic.

O ſwjaču Duchu!
daj ty nam, nam twojim
kudym Rjescznikam, to
Słowo Božei Matry,
tu we Čjeszi manij ſWutrobu.

Kwalba.

99. We Kryſtuſu bycž ic.

Ja kwalju, Božo!
Težje ſwjaču Duchu! fo
roſwucžiſh me, kak na‐
dny moj Jesus tym Rje‐
ſchnikam je.

12. Wot teho wul‐
keho Nesboža a ža‐
loſje schitkich ne‐
wobrocžennych Čjelos

wekow, kiz žaneho
Gesuſa we Wutrobi
niinaju, a tehodla
Nepschecželjo teho
Kſchiza Kryſtuſo‐
weho, a jich Svo‐
noſje ſu.

Wucžba.

100. Wtym kraſnym Wes‐
selju ic.

Jehnjo je wumrelo, a
Sbože pschinezlo, schtuž
njetk ze wSmerečji wo‐
stacž, ton Jehnjo sanicža:
schtuž pak ze Nadu do‐
stacž, ton schicko darmo‐
ma psches Krej tho Jeh‐
njatka ;;

Posnacžje.

101. Laj Gswjecze! ladaj
hohrje ic.

Nech mamij teiſh
ſchtož zemij, dyž my tu
nesnajemy te Rany Jeh‐
njatka; da ſmy my tola
proſni, psched Bohom
morwi, roſni, a Dobre
ſcho nam nepomha.

z. My